

Aleksinac, Vlasotinac i Ljeskovac osvojeni.

Brzobjavne vijesti.

Balkan.

Izjava grčkog ministra.

A t e n a, 8. novembra. (D. u.). Ministarski predsjednik Skuludis izjavio je dopisniku "Timesa", da će on zauzeti napram entente sklonu neutralnost.

Politika novog grčkog kabineta.

A t e n a, 9. novembra. (D. u.). Skuludisev će kabinet nastaviti politiku prijateljskog kabineta. Ako komora ne bi podupirala novog kabineta, bit će raspustena.

Izdajstvo protiv Srbije.

L o n d o n, 9. novembra. U ovlaštenom listu "Daily Mail" objavljuje Sidney Low članak, u kojem izjavlja, da se je u Srbiji već mnogo prije negoli je Mackensson došao na Dunav, znalo, da će kralj Ferdinand najvjestiji Srbiji rat. Da se Srbiji ostavilo tako na čijedilu je gore, negoli držanje protiv Belgije, dapače, veli Sidney Low, ovo je pravo izdajstvo.

Položaj u Srbiji.

B e r n, 9. novembra. O padu Niša piše "Berliner Tagblatt": Bugarska pobjeđa ima veći moralni negoli vojnički uspjeh. Srpski je narod izgubio svoj drugi glavni grad, te ne može ništa bolje ilustrirati njegov žalosni udes negoli činjenica, da su ti vladati i narod odvojeći od svake prometne ceste, te da su poljarni u govorje, gdje nije moguće više misliti na redovito ratovanje. Rat će se možda moći i dalje voditi, nu padom je Niša dovršen srpski rat.

Srpska vlada u Novom Pazaru.

B e r lin, 9. novembra. "Lokalanzeiger" javlja iz Beča: Prama izjavi generala Sarraila, kralj Petar i srpska vlada nalaze se u Novom Pazaru.

Kralj odbio posjet Venecelosu.

B e r lin, 9. novembra. Iz Atene javlja "Mittagblatt": Kralj je odbio posjet Venecelosu.

Držanje Rumunjske.

K o p e n h a g e n, 9. novembra. Ruka se vlada nada dobrim posljedicama od putovanja rumunjskog poslanika Diamanda. Ovaj je izjavio jednom novinaru u Bukarestu, da mu nije uspjele nagovještaji vladi, a bi propustila ruskim četama prolaz kroz Rumunjsku.

Novi grčki ministarski predsjednik.

A t e n a, 9. novembra. Novi grčki ministarski predsjednik pripada najstarijim i najboljim grčkim političarima, te ima 75 godina. Kralj ima u njega veliko povjerenje. On je započeo svoju karijeru kao zastupnik Sira, te je bio zat vrijeme grčko-turškog rata ministar izvanjskih poslova. Iz Venecelosu i Streitla bio je god. 1913. za londonskoj konferenciji. Nije nikada pripadao nijednoj stranci.

Buna u Albaniji.

K o p e n h a g e n, 9. novembra. Ruski listovi javljaju iz Rima i Cetinja, da je u Albaniji potpuna pobuna. Osobito među Muhamedancima vlada veliko gibanje. Stanak je uperen protiv Srbije i Crne Gore, a ponajviše se ide za tim, da se posve odstrani Esad pašu.

Talijanci u Valoni.

B e e, 9. novembra. "Südsü. Korr." javlja iz Atene: Talijani odsudjuju u Valoni svakog čovjeka, koji se izrazi protiv talijanske vlade. Grčka je vlada uložila u timu prosjediv, jer je bilo odsudjeno više Srka.

Vojvoda Meklenburški stigao u Sofiju.

S o f i j a, 9. novembra. (D. u.). Zepplin kojeg se je u Temesvari ukrcao vojvoda Meklenburški stigao je u Sofiju.

Dolasku prisustvovao je kralj Ferdinand što je uzbudilo udiviljenje.

Italija i uspjesi u Srbiji.

L u g a n o, 9. novembra. Talijanske novine niti ne donasaju vijesti, e je u Krajevima zarobljeno 3000 Srba i zaplijenjeno 130 topova.

Srbija u smrtnoj borbi.

M i l a n, 9. novembra. Balkanski dopisnik "Secola" Luigi Magrini razgovorao je sa srpskim ministrom vanjskih poslova (Pušićem), koji mu je o ovj izjavio: Srpska je vlada neugodno izmjenjena, pače i pokunjena, nad činjenicom, kako je manjkav informirana diplomacija četvornog sporazuma. Uzalud smo naglašivali, premda i sami do zadnjeg časa nijesmo mogli vjerovati, da će Bugarska konačno istupiti protiv nas. Sada je već svršeno prekasno. Srbija vojuje svoju smrtnu borbu.

Grčka.

B e r lin, 9. novembra. Atenski dopisnik "Lokalanzeiger" brzojavlja svučenom listu: Upravu sada doznajemo s upotrebe diplomatske strane, da nije uslijedio nikakav službeni demarš entente. Nasuprot su zastupnici entente poduzeli razna srodinanja od Grčke, kako bi se ova držala u slučaju, da bi bilo dovoljno ententinih četa u Solunu i bi li ona bila spremna, da u tom slučaju vojnici podupre Srbiju i ententu. Na to je bez iznimke odgovoreno, da Grčka nema nikakvog povoda napustiti svoju oružanu neutralnost. Sadnja je diplomatski položaj povoljan, budući da sada s njima postupa ententa neoblično uljudno, dok je prije bila prilično bezobzirna. Povrh toga se smatra podložecima entente na Balkanu posvema izjednačeno. — Važniji listovi kao "Nea Hrilera" i "Emoros" savjetuju već četama entente, da ne upće udalje iz Soluna, budući da ne mogu više ništa Srbiji pomoći.

Žekov caru Ferdinandu.

S o f i j a, 9. novembra. Povodom zauzeća Nisa brzojavio je general Žekov caru Ferdinandu: Nada sve sam srećan, da mogu izvijestiti Vaše Veličanstvo, kako je danas pala u tri sata popodne tvrđava Nis, uvršćeno mjesto prvog reda i to pod udarcima pobjedonosnih i Vašemu Veličanstvu nepokoleblivo vjernih četa prve naše vojske. Nakon trodnevnih je žilavih bojeva prešao grad Nis za uvijek u granice bugarskoga kraljevstva, te će resiti krunu našega vrhovnoga vođe. — Kralj je Ferdinand odvratio: Pozdravljam vas najtoplije prigodom pada Niša, toga legia vjerolomnosti i laži.

S juga Srbije.

B e r n, 9. novembra. Atenski izvjestitelj "Bunda" javlja: Ententa je još uvijek time zaposlena, da odsadije i iskrvava čete u Solunu. Medjutim provode željeznom doljednošću Bugari i saveznici svoje ratne osnove. Englesko-francuske se čete uzalud naprežu, te ne mogu podignopo postići spoja sa Srbima. General Todorov, koji je zapovjednik druge bugarske vojske, operira južno od Vranje i prodire prema Pristini. Njegov je cilj, da prekine s juga prugu Pristina-Mitrova-Novipazar. Ako mu to podje za rukom, onda su Srbi uništeni. Pred Velješem se i Dendjeljem ograničuju skrajnje lievo bugarsko kralo na defenzivu. Ono se ovdje ukopalo, te se nalazi u dnevnom pozicijskim bojovima s englesko-francuskim četama. Prama ovarno pripiselim vijestima nemaju ovi bojevi nikakvog uticaja na stratski položaj. Mnogo zavisi samo od toga, da li će svjedož čete doći iz Soluna, da ispunje praznine, jer će drukcije doći prednje čete entente u vrlo opasnom položaju.

Ententa.

Kičener na putu.

L o n d o n, 8. novembra. (D. u.). Kičener je danas doputovao u Pariz, gdje je govorio sa Briandom i Joffreom o raznim pitanjima na istoku.

Zabranjen odlazak iz Engleske.

L o n d o n, 8. novembra. (D. u.). "Cunard Linie" javlja, da ne može njezinim parobrodima putovati nijedan Englez, koji se nalazi u vojničkoj dobi. Uslijed toga bilo je u Liverpolu nemira, kada se je zaprijetilo odlazak nekogim Ircaima.

Sasonovove izjave u Dumi.

L o n d o n, 9. novembra. (D. u.). "Reuter" javlja iz Petrograda: Sasonov je u odboru Dume kod rasprave p izvanjskom budžetu podao pouzdanje izjave ozirom na položaj na Balkanu i tamošnjoj politici. Vijesti o promjeni vanjskog ministra su bez temelja. Dementira se vijest, da će se Sasonov podati u London.

Saziv talijanske komore.

R i m, 9. novembra. (D. u.). Talijanski je parlament sazvan za dne 1. decembra.

Italija i Asquithov govor.

R i m, 9. novembra. "Idea Nazionale" napada na Asquitha, te je čudno, što je ovaj kao i prije 15 mjeseci osvjedočen o pobjedi entente. List veli, da bi već bila doba, da riječima slijede jednom i činjenice. Ententa nema još ni danas nikakova načerta ni programa već samo riječi. Ciljevi je Asquithov govor samo pokušaj, da opravda tolike pogreške, što ih je ententa počinila. List se čudi, da u svim raspravama o Orijentu nije niti jedan put spomenuta Italija, akoprem Italija i Italija na Orijentu velikih životnih interesa.

Talijanski huškarci.

L u g a n o, 9. novembra. Talijanski intervencionisti zahtijevaju neka vlada najvjesti rat Njemačkoj. "Popolo d'Italia" piše, da Italija mora najvjesti Njemačkoj rat, jer da je njezina dužnost da sudionituje u ratu protiv Njemačke. U sadašnjem položaju ne smije se talijanska vlada držati svetog egoizma. Cenzura je ovaj članak propustila. Uzrok je ovom pisanju taj, što je knez Bolinev otputovao u Švicu, a talijanske novine u tom putovanju vide, kako da bi on imao voditi pregovaranja sa talijanskim političarima.

Akcija u Jadranskom moru.

L u g a n o, 9. novembra. General Ameglio, namjesnik Tripolita, otputovao je u Rim i u glavni stan, da preda izvještaj o položaju u Libiji, nu najviše za to, č bude savjetnikom kod poduzeća na Jadranskom moru i Maloj Aziji.

Talijanske čete idu u Crnu Goru?

Z ü r i c h, 9. novembra. "Slovo" javlja iz Cetinja: Talijanski su prevoznici brodovi dopremili u Crnu Goru mnogo ratnog materijala. Očekuje se nasokoro dolazak talijanskih četa.

Opća vojnička dužnost u Engleskoj.

K r i s t i a n i j a, 9. novembra. "Morgenbladet" javlja, da će engleska vlada predložiti u decembru doljnoj kući uvođenje vojničke dužnosti. Vlada će izjaviti, da od ovog koraka odvisi budućnost i opstanak Engleske.

Iz neutralnih država.

Sjedinjene države protiv Engleske.

L o n d o n, 8. novembra. (D. u.). Reuter javlja: U noli poslanog engleskoj vladi od strane Sjedinjenih država ličice se priječena američke trgovine pobija se, da ima Engleska pravo zaplijeniti ladje, što je u naručili neutralci, samo radi sumnje, što ove voze kriomčarenu robu. Sjedinjene države zahtijevaju pravo, da mogu prodavati neutralcima svaku robu, što ju

ovi trebaju. U noti se veli, da je engleska l'kada efektivna. Englesku se vladu upozoruje, da moraju Sjedinjene države ustrajati kod zaljeva, da se odnosi iz međuju obiju država ne urede iz bilo kakvih razloga, već prama postojećem međunarodnom prometu. Sjedinjene države preuzimaju zadaću, da se uzamuznu za neprovodnu prava neutralca protiv nezakonitosti ratujućih država.

Dogodjaji na moru.

Potopljen parobrod.

L o n d o n, 8. novembra. (D. u.). Bio je potopljen engleski parobrod "Alastair".

Potopljeni parobrodi.

L o n d o n, 9. novembra. (D. u.). Parobrod "Tara" krcat živcem potopljen je od neprijateljske podmornice u istočnom Sredozemnom moru. Od posade manjkaju 34 momka. Potopljen je parobrod "Woolwich" iz Londona. Posada je spašena. Engleski parobrod "King William" je također potopljen. Kpzetana i jednog mornara je nestalo. Ostala je komada spašena.

Jeli bio Bismarck idealista?

Što su idealisti? Bez sumnje ljudi, koji se zaljubljuju previsko. A temu se ispunjuju u znak? Jer ne znaju, da ne će nikada skinuti nijedne zvijezde s neba dolje.

Što su idealisti? Ljudi, koji zaneseni instinktom svoje čudi, a nu vođeni razumom uvijek se netemu ufaju, utule si u glavu fikšno uvjerenje, pa se moraju razočarati; pa opela ufaju, svjeruju, da se ponovo razuvjere. Oni umilju svoje maštanje za gotovu zbilju. Za njih su sama zbilja prazni oblaci, a zbilja života za njih ne opstoji.

Ugrepnite pod stegu svoje hotjenge, o vi triput nepopravljivi! Zaludno vam svjetlovali, zaludno štogod od vas tražili! Pa onda unistite sami sebe.

Idealisti su prijatelji djece, te poput te vjeruju u bajke. Njima su odrasli neprijatelji; jer ovi im znaju za stalno, da u zbilji nema ništa od bajka i priča i prigovaranju im.

Idealisti nijesu idealni. Ciljaju previškovo, grabe za protivnim sredstvima. Njihov idealizam nema sam u sebi silu, treba da si potraži veliki Anteoov snagu; ali mu je taj ne će da pružer Macchiavelist drži se sigurnih i stalnih načela, kojih idealist ne će da prizna i ne vjeruje mu. Neka se pomislil na svu surovost cara Petra II Karla Velikoga. Idealisti su najvjerniji i najnevjerniji ljudi. Goethe veliki idealist ljubavi mijenjao je često njezin predmet. Idealistu je ufanje hrana, a prevjera svadanjih kruha.

Nikomu više nego Bismarcku nije se prigovorilo, da se je i on idealistički varao od ljudi svoje okolice; i zbilja niko nije svoje ljude od njega češće mijenjao. Ali ni Bismarck ni Goethe nijesu ni zahtijevali na koncu nemogućih stvojavata od svojih okolišnjih. Genij nema ni drugoga ni potomaka. Pruska može zahvaliti Bogu, što ne vladaju njome onakvi potomeci od Fridrika Velikoga. Karolingi bili su također izrodjeni.

Bismarck dijelilo je također udes svih idealista: najviše mu je gorčina pružilo da ispiše, konservativno plemtstvo. Koiko je dugoro Bismarck zasluati u skromnosti životnih nepriklad, dok je postigao uspjeh i pokazao se pravim genijem! Stari mu je cesar jedini vjerovao i kumovao je njegovomu slavnim imenu. Od velikoga para predstavljaju je cesar slabiju stranu. Kod državnika dogodilo se baš kao i kod pjesnika Goethea sa Schillerom, i Goethe je primao poticaja od Schillera, i Bismarck od svojega cesara. Svaki idealist ima potrebu barem jednoga vjernika.

Idealist djeluje na budućnost, za svoje vrijeme ima malo slijedbenika, jer ideje trebaju vremena, dok se razvijaju i oživjuju. Imamo primjer u rasirenju u Isusovi

ideale: malo ih je s početka u njega vjerovali, ali kasnije sve to više.

Budućnost pobire plodove genija. Je li preživjelo složeno zapadnjačko kršćanstvo Karla Velikoga ili Otona III. Nije li Napoleon doživio već prije svoje smrti rasulo svoje monarhije koje je cijeli Zapad obuhvaćalo?

Nije li možda i Bismarck još na svojoj oči gledao kako smo zapustili „usku stazu“ državičkog umijeća, rukovanja već Rusijom i Austrijom? Neka izkuste čuvari trojnog saveza ratni se prama iskustvu zle uspomena, uvidivši uzroke činjenica i trpljenja ovog kamenog doba. Cijeli narod bori se sada, da si omogući povratak k svojim zvijezdama.

Zvijezde, čiji sjaj istezava ponajprije u lakho vjerujućem sru mladog čovjeka. Ali bas međju mladim ljudima počeli su se opet i prolubivati na novi život Bismarckovi politički ideali. Njemačka je počela slaviti svojega Goethea tekar pol stoljeća iz dupojetoga njegovog življenja. Kada su prvog puta svi glavni stanovni sljedili velikomu Corsu, zakopavali narodno pravo i vodili la guerre pour la guerre? Sada 1915. i u Saksokoj sumi poljeći će mnogi hrast prije nego mi Nijemci budemo potpuno shvaćali sisten velikog državnika. Mnogi se na njegov pozivaju, ali on im se podsmijeva. To je pravilo i sreća od svakog idealiste: što je uloga što si nameće uzvišenija, to mu je kob tražinja.

„Frankfurter Zeitung“.

Mi i neutralci.

Sve što dalje, sve to slabije za neutralce. Iz početka bile su sve neratujuće države pod utjecajem francuskih i britskih lazi, te je svijet Nijemce još gore zamrzio. Ta je mržnja doista i prije opstojala, ali podvostručila se je od početka rata. Francuska i engleska štampa su joj izvorom, koje su germanofobizam krugljom zemaljskom sve na okolo širile.

Sada su počeli već i neutralci drukčije osjećati, i zaduavao je među njima protivni vjetar. Ne to, da za neutralci uvijedi, kako Nijemci nijesu ipak one zvijeri, kakvima ih protivnička štampa opisuje; ta se promijena od toga jedne porodila, što dijeli njemačka saka desno lijevo strastijskih čuška. Ta i Bismarck je isticao: „briga me za ljubav inozemaca; ali ti lopovci moraju nauživati se od mene straha!“

To se i sada zbiva. U zboru s duhovitim Sarastrom uz čarnu njegovu frulu, mora napokon u dobroćudni njemački Miha zapjevati onu: „Da me ljubiš, siliti te neću; ali tibi još, kad mi riječi ne održiš“. To je jedino razumno i sigurno stanoviste, koje će nas u buduću od krutih razočaranja očuvati: ne očekivati ljubavi od neutralaca, nego im uvijek silnog respekta podavati i straha pred njemačkom moću“. To je prokušano pravilo: „ima se obzira samo s onim, koji je bezobziran“. Mnogi ne će nikada, da tu mudrost nauči. A takvih ljudi ima ponajviše u njemačkim zemljama — raznih blagih koncijantnih čudi. Svuda drugdje po svijetu je takvih vrsti odavna već postojalo. Neprijatelji ciljaju, da nam učine nešto, a oni hoće, da postanemo miroljubivi!

Iskusni pruski junker pl. Heydebrand izrekao je par krepkih na račun kozmo-

politizma, socijalizma, klerikalizma i burzovnog liberalizma. Svi ti izmi propovjedaju mir i žale, da se „po miru povratu opet nekakovi evropski sklad. Reski je Prusac svijem odbrusio, da se takvi krvavi rat ne bi isplatio, kada ne bi nika krasna žetva po tolikom daždu krvi. O politici izmirenja nesmije biti ni govora. Po sukobu svjetova mora se izdeći i golemi preokret. Nijemac, s naglasnim svojim razumijevanjem o dužnosti, mora se savnati uvijek po pravilima svojega Kanta, koji je izrazio načela o ravnanju Nijemaca. A li rado stavljaaju na kokcu i život svoj za njih; ta misao je čovjeku najvjetelje, što on ima. Samo značaj je kaadar, da uspjenie ljubi dom i rod svoj.

Pobjednik ima pravo, da osnuje veće i jače carstvo svojoj domovini, za koju je milijune svojih najboljih sinova žrtvovao. On si mora osigurati budućnost od ponovnih izdajničkih ratova.

Što je Heydebrand govorio, svako oće. A što bi se bilo od Nijemaca i Austrije dogodilo, da slučajem neprijatelju pođlegnu? Bilo bi se ih jeduostavno raskomadalo. To moramo držati na umu, kada nas dolazi podučavati kakav neutralac o mirnim savezima, ili stane moliti za dobro vrijeme nad pobjedjenicima. Nema tu mjesta sentimentalnosti i slaboci. Granice treba osigurati djeci i unucima od svake opasnosti i osvete. Do toga cilja dovodi samo energija i bezobzorna politika. Željezni kancelar imao je što puta pravilo: „Oni me mrze, ali samo bezobzirnoću mogu je sticati uspjeha“.

Da bi neutralci pomisljali, da sri pobijednici moraju tako umovati, prestali bi budalastim svojim ponašanjem i pisanjem. Neutralci su većinomaz poduzeli neprijateljski postar protiv nas. Oni nemaju prava, da s nama govore; bolje im je šutiti i čekati na ono, što bude pobjeditelj odredio.

„Ostdeutsche Rundschau“.

„Pravo je!“

Sada smo tekao doznali! Crno na bijelom, sve novine pišu, da nas se nijemce i mjeseece za nos vodilo i ospjenjivao. Kako smo mnogi vjerovali u pobjedu naših četa i u onu naših saveznika? Kako smo mogli misliti, da smo oteli Rusu, Francuzu, Belgijancu više zemlje, nego je sva ukupna Austrija, kada pametne ministarske glave u Londonu i Parizu sasvim ozbiljno tvrde, da je sve skupa, što smo mi držali dobitkom i pobjedom pravi pravcati gubitak i poraz.

To ti je kruto razočaranje! Ali reklo se to u Parizu i u Londonu, pa nema prigovora. Bilo bi ludo ne uzeti za ozbiljno svečanog Briandovoga ili Asquitovoga govora u parlamentu. Asquith je sasvim utvoren rekao u Londonu: „Oba carstva srednje Evrope poduzela su samo uslijed toga ofenzivu protiv Srbije, da pokriju njome svoje neuspjehe na francuskom i ruskom bojištu.“

Pa nekako si drže svoje mnijenje. Pravo je! Kurlandija, Poljska, Ukrajina, Belgija ništa ne vrijede. Ali ne vrijede za Ruse i za saveznike, ali za nas vrijede i te kako!

„Ostdeutsche Rundschau“.

Podupirajte Družbu!

seno, kad nije ovaj put zamijetila prikrivene ironije u mojim riječima. Takova što nije se kod nje već odavna bilo desilo.

Isakako sam joj morao po nekoliko puta najozbiljnije obećati, e ću o čitavoj stvari zasad još šutjeti poput stijene, poćevćerom sam na brzu ruku — zenu dakako nije imala ni najmanje volje do želja — i ponjuri po običaju „Mjesecu“. Kakove misli i čuvstva su me osvajala, bolje je da i ne govorim.

U gostioni sam našao već sve svoje prijatelje na okupu. A bili su, bogu mili, popareni i pokunjeni, silno pokunjeni. Nije bilo sumnje, e i oni već znadu za najnoviju „novost“ uza svu „strogu uredovnu tajnu“.

Pogledasmo i pozdravismo se nijemo, samilosno. Ta plaćidruz!

Prošlo je prilično vremena, dok smo se nekoliko snasli i oporavili od nenadanoga ljutoga udara, koji nas je jednako eto a ma upravo ljudski bio opleo. Bit će, da je tomu mnogo doprinijelo i izvrsno vino, koje smo danas u onoj oćejnosti, čemu li, lijevali niz grlo i koje nam je malo po-

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Beč, 9. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Sjeverno Jaslovce na doljnoj Stripi i zapadno Čortoriska na Siru bile su suzbijene ruske navale. Inače ništa nova.

Talijansko bojište.

Na talijanskom je bojištu položaj nepromijenjen. Bile su suzbijene mnoge neprijateljske navale na soskoj fronti na Zagoru, u Dolomitima na Gol di Lana i na sedlo Sief.

Srpsko bojište.

Na ernogorskoj je granici položaj nepromijenjen. Od austro-ugarskih četa, koje se bore u Srbiji, zaposjela je jedna skupina Ivanjicu. Druga je bacila neprijatelja iz njegovih uzvišanih pozicija, postavljajući na česti Ivanice-Kraljevo. Njemačke se tjezaju protivnika iz njegovih usštenja u južnu Kraljevu. Južno Trstenika naši su batanjani u borbi. Njemačko divirije, koje operiraju u prostoru Kruševca, prodiru na jug.

Bugari su zaposjeli Leskovac.

Zamjenik poglavice generalnog šotera pl. Höfer, podmarsal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 9. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Istočno bojište.

Rusi su nastavili i jučer bez svakog uspjeha navalama zapadno i južno Rige, zapadno Jakobstadta i pred Dvinskom. Ruska odjeljena, koja su zapadno Dvinskog prodrla u uski dio naše promaknute pozicije, bila su protunavalmu odbačena. Kod toga smo zarobili jednog čuškina i 372 vojnika. Kod uspjehnog okršaja sjevernom Komarova na Siru zarobili smo 366 Rusu.

Srpsko bojište.

Visina Gjunisa na lijevoj obali južne Morave bile su zauzete na juris. Plijen u Kruševac prevasio se na 50 topova, od koje 10 teških i preko 7000 zrobljenika. Bugari su dostigli sjeverozapadno Aleksinca kaošto zapadno i jugozapadno Nisa južnu Moravu.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 9. novembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

Kod Anaforte je naše topništvo demonstiralo neprijateljski top na Purnatepi i učinilo je, da eksploziva skladište municije. Naše su bombe proizvele znatne nećinke u neprijateljskim jarcima. Na lijevom krilu kod Seddlibača, neprijateljska je mina, koju smo učinili, da eksplozivna, prouzročila uslijed odraza štete u neprijateljskim jarcima.

Francuska podmornica u tu rukama.

Carigrad, 9. novembra. (D. u.) digli smo francusku podmornicu „T quies“, koju smo pred nekoliko dana Dardanelima potopili. Ista smo potpuno popravili i uvrstili u našu mornaricu.

Odstup Krivošeina.

Petrograd, 9. novembra. (D. u.) Iz zdravstvenih je razloga na svu želju Krivošein dignut od svog mje kao ravnatelj glavne uprave za polještvo. Carski ukaz naredjuje preured glavne uprave poljođjelstva u ministars poljođjelstva.

Burian putuje u Berlin.

Beč, 9. novembra. (D. u.) Izvan ministar Burian putuje danas u Berlin.

Bugarski ratni izvještaj.

Sofija, 8. novembra. Službeno se javlja: Naše čete nastavljaju progнанje i tućenog neprijatelja, te su dostigle na jeloj fronti Moravu i nastoje da ju poraće. Osim Nisa osvojili smo u doj Morave Aleksince, Vlasovince i Leskov u Macedoniji osvojili smo Tetovo. M ulaza u Nis pućanstvo je pozdravilo čete „živio“ usklikima, te ih je obas cvijećem. Nije još potpuno prijen plijen u okolici Nisa. Dosada je pobijeno 42 topa, hiljade puška, sedam stina vagnu, ogromna zaliska sanitetskih materijala, bogati ratni materijal, pre 5 hiljada zrobljenika, osim toga mnoge brojno poljsko topništvo, strojne pusvrio mnogo pušaka, što su Srbi zapus na bojnou polju oko Nisa.

Liga uz vladu.

Bukarest, 9. novembra. (D. u.) Li za narodno ujedinjenje imala je ju javnu skupajnu, koja se je izrekla za vadinu politiku.

Razne vijesti.

Imenovanje. Gosp. Dr. Ante Buzolčić, sudac u Puli, bje imenovan e i auditorom kod vojničkog suda u Puli.

Evakuirani na Rijeci. Kako je poznimodno se je radničkih obitelji iz Pule u mnogo namložene evakuacije nastanilo Rijeci. Tamošnje su njemse oblasti oćile, da se ove obitelji odvede u loge na evakuirane. U se istim potelvo već cem septembra. Uslijed osobne intervencije predsjednika pripomoćnog odbora savjetnika Perućića kod gradskog načelnika na Rijeci, odustalo se bilo, da tu naredbu provede. Rijeki je magis sapoćio sada odbor u Puli, da će sve one obitelji, koje nisu u stanju da same uzdržavaju, otpremiti iz Rijeke u gore za evakuirane u Bustriju.

Starlja osoba, koja može položiti jbevinu, traži se za jednu prodavaon duhana. Uplatiti se kod uprave lista.

Dopisivanje sa zrobljenicima. Oćratno ministarstvo objavlja, da našim zrobljenicima u Rusiji i Srbiji ne izručavaj namonošnje oblasti pisama, već da ih uštuju. Upozorjuje se publiku, da zrobljenicima piše samo kratke, jasne i ćilj pisane dopisnice, jer imadu ove naj izgleda, da budu istim izručene.

Stvar je bila teška, veoma teška, kismoznati iz zalosnog iskustva. Ta m je silna bila i prošle godine, kada je već bio spomenuto. Što li sve nije pokušali i poduzeli, ali bilo je sve u tu. Najdosjetljiviji od nas okusali su svoje ostroumje, no bez ikakova uspjeha što više, mi zamalo te nijemso uzjeli bili nastradali u potajnoj toj borbi p nasim ženama te smo imali trista j okapanja, dok smo se nekako izvukli iz skripca i uvjerali svoje žene, e „nica“ nema od nas boljih i iskrenjih jatelja. Nije me št odvdj pred v svima iskazati, da smo prošle godine sjajno poraženi i moralno i materijalno te doista bila vječna sramota i bi ljeuga pala na naše obrace, kad bism ljetos morali da podlegnemo.

Evo ukralo, kako smo se lani „bor

Kad smo saznali bili, — dakakoz „strogo uredovnu tajnu“ — da će „nica“ prirediti javnu zabavu, nijemso prva kao razboriti ljudi imali dakakoz nista protiv tomu.

(Dalje slijedi.)

HUMORESKA ČIČA JOSE.

Borba izmedju „Danice“ i „Mjeseca“.

(Dalje.)

— Što te je tako iznenadilo i presenetilo, da ti je najednom riječi nestalo? — prene me iz ovih i sličnih tužnih reminiscencija glas moje žene. — Imaš li možda što proti tomu, da ja stupim na pozornici pred svijet, li? Još i to bi trebalo!

Ta nikako ne, dušice, nipošto, dakakoz, kako bih oćepe i mogao što da imadem proti tomu, kad vidim, da te to veseli! — pentao sam ja. Raduje me dapaće, od srca raduje, što ti se eto pruža krasna zgodna, e pokazješ ljudima javno svoju darovitost! Kao ti ću biti ponosan s tobom, jer će traćak tvoj silas objasiti i mene!

O blažene li „iskrenosti“!

Žena me nekako ćudnovato pogleda, kao da sumnja o istinitosti moga uvjerenja. Mora da je doista bila izvrsnodno uzbuđena i uzrujana, a možda i rastre-